

קשר שתיקה

העבודות מתמקדות במתח שבין הנגלה לנסתר, ובקשר בין גבר לאישה. הן משקפות את הזמן דרך פריזמה של כאב וזיכרון, ונוצרות אותם. התצלומים נמנעים מלהראות לנו דמות במלואה – הצופה לא נחשף אלא למקטעי גוף, הנוצרים על ידי חיתוכים של פריימים. דקל דוחה ומנפה את פיתוי התוכן, ובכך מקלפת את המסכה שכופה את המבט השלם. הבחירה בשחור-לבן מחדדת את המתח בינם לבין האפורים כמטפורה למערכת יחסים. הדימויים השונים מקיימים ביניהם יחסים סינכרוניים - מתח מול איזון, פגיעות עם חרדה, ניתוק עם תלישות, אך לעיתים זהותם אפופה טשטוש, ואין בהם כדי להאיר את הנעלם מעיננו. פרדוקסאלי מייצר איזון – הכורח לאחוז חזק בין השפתיים והשיניים, על מנת שהחיבור לא יתפרק. ספוג האוזנייה הסוגר את הפה הוא הצעקה האילמת, הפה כרחם – חלון של זיכרון.

אירית לוין / אוצרת